
===== Madem dindar olacaksın =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Author: Emin Reşah

Ateizmi din haline getirmenin diğer dinlerden neden daha *az sıkıcı* olduğunu anlamakta zorlanıyorum.

Dinlerle ilgili asıl zorluk, insanların sebep ve sonuçlarını bilmediği konularda başkalarının sözüne itimat etmek zorunda kalması ve bundan dolayı davranışlarını değiştirmesi olabilir. Bu mesele ateizm veya sair *bilimsel* dinler için farklı mı? Yeterince sofistike hale geldiğinde, bilim de din kadar anlaşılabilir oluyor ve birilerine itimat etmek zorunda kalıyoruz. *Teorik olarak*, benim bütün bilimsel gerçekleri başından sonuna takip edebilmem mümkün, ancak pratikte çok ufak bir kısmındaki uzmanlık için bile ömrümün önemli bir kısmını harcamam gerekiyor.

Şöyle denebilir: Birinin vahiy aldığını söyleyip, seni inandırmaya çalışmasıyla, *falanca yıldızın şu kadar uzaklıkta* olduğunu söyleyip inandırmaya çalışması aynı değildir. Evet, bu ikisi birbirinden farklı, yine de ikincisini, daha doğrusu ikincisi tarzı bilgiyi günlük hayatıma uygulamaya geldiğinde de, benzer bir imana sahip olmam gerekiyor.

Dahası, malumdur ki bilimin metafizik sonuçları da pek bilimsel değil. Yani *bilim varken bir tanrıya ihtiyaç yok* demek mesela, *kainatı ve bilimi bir tanrı yaratmıştır* kadar dini bir ifade.

Konu illa ki gelip *nasıl yaşadığımıza* dayanıyor. İnsanın derdi, nasıl yaşadığı, yoksa dinlerin yanlış, dinsizliğin doğru olması değil. Bir gölge, bir takipçi, bir hesapçı görmek istemiyoruz; insanlar büyüdüklerini serbest kalmalarından anlıyor ve onlara *hayır, büyümediniz, yaptıklarınızdan hesaba çekileceksiniz* denildiğinde, yaptıkları kötü olmasa da, hoşlarına gitmiyor.

Ateizmi din haline getirip, bütün bu metafizik yükten kurtulmaya çalışabilir insan ancak neticede yük, kendini başka yerlerde hissettirecek.